
Марья Паўлікоўская- Яснажэўская

...ты мой вораг –
я цябе кахаю!..

Ружа каханья

Кабета, якая чакае

Чакае, глядзіць на гадзіннік
Гадоў сваіх,
думае штосьці.
Ад'ехаў апошні рамізьнік...
А, можа, ўжо позна для госьця?

На цёплым нябёсным лузе

На цёплым нябёсным лузе
Пасьвяцца белыя гусі,
Пасьвіцца белы баранак,
Як толькі працнецца ранак.

*Пераклад
з польскай
Ірыны
БАГДАНОВІЧ.*

Той луг бяз слупоў, бяз межаў,
Нікому ён не належыць.
Ён для тых беленькіх гусак,
І для ўсіх белых баранкаў,
І для крылатых, спакусных
Радасных думак каханкаў.

Белая пані

«Белая пані ізноў праз салон
Прайшла, — то няшчасцяў пагроза», —
Шэпча прыслуга ў буфеце, і скон
Вястуге ўсім пах туберозы.

Белая пані на лесвіцы ўжо,
Жагнаецца чэлядзь стакротна...
Хтось малады ёй на сустрач ішоў,
Абняў і галубіў пяшчотна.

РУЖА

У сьцішаным парку ні сьмеху, ні госьця.
Ля ружы расьцьвіўшай стаю.
Яна – ўвасабленьне сваёй прыгажосці –
Прыгажосць разглядае маю.

ТАНЦОРКА

Дзьве маршчынкі цябе
перакрэсьлілі жвава,
І хоць таньчыш ты з лёгкасьцю
матылёвай
У сукенцы сваёй блакітна-ліловай,
Ты згадка ўжо толькі, не ява.

ЦНОТЫ

Мілья ўсе Пану Богу цноты
Як даброту з сэрца адмятаю,
Вызнаю адну цяпер і потым:
Ты мой вораг – я цябе кахаю!

КАХАНЬНЕ

Думаеш нешта, ў акно пазіраеш.
Сум у вачах захаваўся...
Але ж мяне ты, як мару, кахаш?
Сам год назад прызнаваўся...

Ціха сьмяешся. Прысмак жа горкі
Ў сьмеху тым з небам зьліваўся...
Але ж то я – тваё неба і зоркі?
Сам год назад прызнаваўся...

